

Salt: «Black (music) power»

Gosar omplir els baixos fons suburbials de música més que ben tocada en directe mereix un aplaudiment

Black (music) power, a Salt city, bros. Va arribar fa una setmana clavada, el dissabte 4 de març, l'endemà que la ciutat celebrés un aniversari més de la «in-inde-inde-pen-dèn-ci-a» de Girona, com cada dia tres del tercer mes de l'any. Queia la tarda a la imponent factoria Coma-Cros –que es vol cultural i ho és, tot i que encara no prou–; una formació de sis músics- showmen, que es fan dir La Dinamo, van començar a fotre-li canya enfilats dalt d'uns tricicles impossibles de tracció humana. Començava un concert itinerant que va dur versions de Kool&The Gang, James Brown o US3 per, atenció, Àngel Guimerà street!, que bé podria ser un carreró del Bronx novaiorquès (i on els de Girona i els de Bescanó no gosen posar-hi els peus per pànic purament atàvic). Black music a la black city per antonomàsia: més genuí impossible. La rua va ser una bona festa mòbil. Lloable iniciativa d'artistes i programadors (del Black Music Festival): gosar omplir els baixos fons suburbials de música més que ben tocada en directe mereix un aplaudiment. Avançada la rua, el públic majoritàriament blanc congregat a la Coma-cros va anar incorporant tonalitats més fosques, fins al punt que a la rònega però inimitable plaça dels Colors, al cor del petit Raval saltenc, l'amalgama de races era espectacular, cent per cent groovie. Hi havia de tot: pares amb fills; fills sense pares que van deixar de jugar a pilota per participar en l'espectacle; noies amb vel que immortalitzaven l'escena a cop de telèfon mòbil; algun hipsterdespistat i un home amb gel·laba negre, amb la caputxa posada, que sortia carregat del Mercadona amb un bossa plena de menjar i una garrafa d'oli, que semblava sortit de les aventures de Tintín a El cranc de les pinces d'or i que es va aturar uns minuts amb cara de no entendre què passava. No es va afegir al jungle boogie (ball de la jungla) de carrer, però li va faltar ben poc (el tímid vaivé de les babutxes el delatava). Està bé que quan Mahoma no pugui anar a la muntanya sigui la muntanya la que vagi a trobar el profeta. Funk is on the road! Black (music) power!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/03/11/salt-black-music-power/833933.html?utm_source=rss